

Økonomiministeriet

23. november 2023

Samlenotat vedrørende forordning om et finansielt rammeværk for datadeling ("Open finance")

KOM(2023) 360

2

Materialet er udarbejdet af Økonomiministeriet og Erhvervsministeriet

Forordning om et finansielt rammeværk for datadeling ("Open finance")

1. Resume

Kommissionen fremsatte 28. juni 2023 et forslag til forordning om en ramme for finansiell datadeling. Forslaget er en del af en lovpakke, som skal modernisere betalingsområdet og øge adgangen til data om finansielle tjenester.

Sagen er ikke på ECOFIN 8. december 2023, men der kan muligvis opnås enighed i Rådet i 1. kvartal 2024. Der er endnu ikke fremlagt et kompromisforslag. Efter enighed i Rådet skal forslaget forhandles med Europa-Parlamentet.

Formålet med forslaget er at skabe en mere åben og transparent finansiell sektor og styrke forudsætningerne for vækst af innovative datadrevne tjenesteydelser. Forslaget kan skabe basis for øget konkurrence og udvikling af en række nye finansielle produkter og services, som forbrugere ikke har adgang til i dag. Forslaget gør det obligatorisk for virksomheder på det finansielle område efter kundens anmodning og under hensyn til regler om databeskyttelse at tillade deling af data, som den pågældende virksomhed har om kunden, fx data om banklån, realkreditlån, investeringer, pension mv. Kunden skal samtidig have et overblik over og kontrol med, hvilke virksomheder, der har tilladelse til at få adgang til deres data.

Med forslaget kan fremtidige udbydere af finansielle oplysningstjenester fx anvende kundernes data til at give en bedre sammenligning af forskellige finansielle virksomheders produkter samt deres priser og vilkår og dermed gøre produkterne transparente og gennemskelige for forbrugerne.

Forslaget ventes at medføre væsentlige økonomiske konsekvenser i form af erhvervsøkonomiske, statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser.

Regeringen støtter forslagets formål, idet det kan bidrage til øget konkurrence i sektoren, og idet det ikke vurderes at være muligt at skabe åben datadeling i den finansielle sektor og sikre kunderne kontrol med egne data uden, at der samtidig vil være meget betydelige implementeringsomkostninger for den finansielle sektor. Regeringen finder det vigtigt, at forslaget ikke medføre unødige byrder for danske virksomheder på det finansielle område og myndigheder. Dvs., at byrderne skal være proportionale med forslagets formål. Det er her vigtigt, at byrder forbundet med Kommissionens forslag reduceres.

Regeringen finder det særligt vigtigt, at en åben og mere transparent finansiell sektor kommer kunderne til gavn. Regeringen støtter derfor, at forbrugerne

Økonomiministeriet

med forslaget vil få bedre ejerskab over deres data. Det er centralt, at der stilles tilpas høje sikkerhedskrav for håndtering af forbrugernes data.

Der tages stilling til et kompromisforslag på baggrund af danske prioriteter.

2. Baggrund

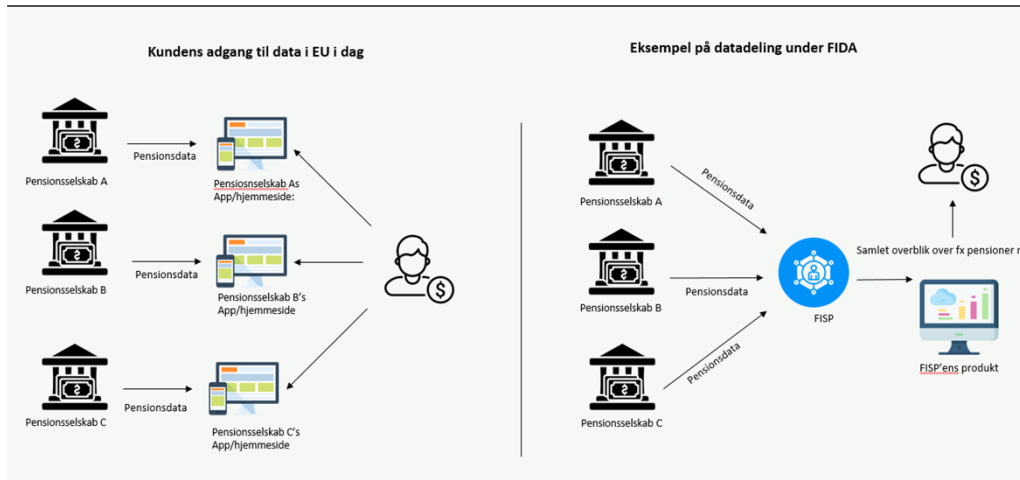
Kommissionen har d. 28. juni 2023 fremsat et forslag til forordning om *et rammeværk for finansiel datadeling (Framework for Financial Data Access – ”FIDA”)*. Forslaget sætter en ny ramme for deling af finansielle data i EU og er en del af en lovpakke, som skal modernisere betalingsområdet og åbne for øget adgang til data om finansielle tjenester på tværs af den finansielle sektor.

Forslaget er fremsat som led i Kommissionens digitale finansstrategi af september 2020, som overordnet har til formål at fremme digitaliseringen af den europæiske finansielle sektor og gøre sektoren mere innovativ, herunder at fremme innovation af datadrevne produkter og tjenesteydelser.

Hensigten er at gøre det nemt for både forbrugere og virksomheder at dele den data, deres finansielle virksomheder, såsom deres bank eller forsikringsselskab, har om dem. Det kan f.eks. omfattet oplysninger om lån, investeringer og forsikringer. Adgangen skal gøre det muligt at udvikle tjenester, der ikke eksisterer i dag eller forbedre eksisterende tjenester. Den forbedrede dataadgang kan potentielt gøre det muligt for regnskabsprogrammer at tilbyde små og mellemstore virksomheder bedre regnskabsløsninger. Kreditgivere kan potentielt lave mere effektive kreditvurderinger, og forbrugere kan få nemmere mulighed for at skifte forsikring eller modtage en mere effektiv investeringsrådgivning. Disse tjenester kan både udbydes af nye fintech-virksomheder eller etablerede finansielle virksomheder.

For uddybning henvises der til grund-og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalgt 30. oktober 2020.

Forslaget bygger på erfaringerne med eksisterende åbne banktjenester (ofte omtalt ”Open Banking”) fra EU's betalingstjenestedirektiv. Åbne banktjenester har bl.a. gjort det muligt for pengeinstitutters kunder at give databrugere adgang til deres data fra betalingskonti, så databrukerne fx kan tilbyde tjenester, der hjælper kunden med at skabe overblik over deres økonomi og budgetplanlægge, eller som udregner kreditværdighed til lån. Initiativet udvides med forslaget til at omfatte det meste data på det finansielle område, *jf. figur 1*.

Figur 1 Overblik over pensionsdata på tværs af pensionselskaber

Anm.: Illustration af hvordan pensionsdata fra forskellige pensionselskaber kan deles via en tredjepart (FISP) frem for, at kunden skal tilgå hvert pensionselskabs hjemmeside.

Kilde: Egen tilvirkning.

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 114 i Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), som vedrører harmonisering af bestemmelser om det indre marked. Europa-Parlamentet og Rådet er medlovgivere. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Formålet med forslaget er at fremskynde udviklingen af og styrke forudsætningerne for datadrevne innovative finansielle tjenesteydelser til gavn for forbrugere og virksomheder. Forslaget skal ifølge Kommissionen sikre, at forbrugere, som ønsker det, i stigende grad kan få adgang til datadrevne produkter og ydelser, som i højere grad passer til deres specifikke behov og præferencer. Forslaget vurderes at kunne bidrage til øget konkurrence i den finansielle sektor.

De væsentligste elementer i forslaget gennemgås nedenfor:

- Typer af data (3.1)
- Udbydere af finansoplysningstjenester (3.2)
- Dataadgang (3.3)
- Ansvarlig brug af data og dashboards med tilladelsesstyring (3.4)
- Finansielle datadelingsordninger (3.5)
- Kompetente myndigheder og ramme for tilsyn (3.6)
- Grænseoverskridende adgang til data (3.7)
- Anvendelsesdato (3.8)

3.1 Typer af data

Forslaget fastsætter krav om, at finansielle virksomheder, fx pengeinstitutter, pensions- og forsikringselskaber, investeringselskaber mv. skal give adgang

Økonomiministeriet

til og tillade deling på tværs af den finansielle sektor af næsten alt kundedata. Forslaget omfatter bl.a. brugerdata om kundernes (både privat personers og virksomheders) kredit, bank- og realkreditlån, herunder restgæld og rente, opsparing, investeringer i værdipapirer, pension og visse typer af forsikringer.

Forslaget omfatter også deling af data og oplysninger indhentet til brug for fx egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderinger af kunder på investeringsområdet. På kreditområdet omfatter det bl.a. data til brug for kreditværdighedsvurderinger af virksomheder, dvs. vurderinger af kreditværdighed til at optage et lån. En egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering kan fx indebære at kunden skal besvare spørgsmål om sin forståelse af en given investering, så banken kan vurdere, at kunden forstår og er egnet til at købe det givne produkt.

Forslaget undtager dog visse data og oplysninger fra at kunne blive delt. Det gælder interne og konkurrencefølsomme data, herunder oplysninger hentet til brug for kreditinstitutters kreditværdighedsvurderinger af forbrugere, samt data forbundet med forsikring inden for liv, sygdom og sundhed. Hensigten er at undgå at visse kundegrupper ekskluderes fra at kunne tilgå finansielle tjenesteydelser på baggrund af deres data ("finansiell eksklusion"). Det kan fx være en forbruger med et handicap eller sygdom, som ellers udelukkes fra at optage lån eller få en skadesforsikring på baggrund af deres personlige oplysninger.

3.2 Udbydere af finansoplysningstjenester (FISP)

Forslaget introducerer en ny kategori af tredjepartstjenester i form af udbydere af finansoplysningstjenester (Financial Information Service Providers - FISP'er). En FISP er en virksomhed (også kaldet en tredjepart eller databrunder), som med kundens tilladelse kan indhente data om kunden fra dennes finansielle virksomheder. Disse data kan indhentes mhp. på at levere en tjeneste, der er aftalt mellem FISP'en og kunden. Det kunne f.eks. være med henblik på at præsentere kunden finansielle oplysninger på en overskuelig måde for kunderne og eventuelt tilbyde finansielle tjenesteydelser på baggrund af kundernes data.

En FISP kan fx automatisk samle et overblik over en kundes aktiver (indlån, investeringer mv) og forpligtigelser (banklån, realkreditlån, forbrugslån mv.) og fx komme med forslag vedr. lån, investering og forsikring, jf. baggrundsafsnit.

I Danmark har pensionskunder i flere år haft adgang til et overblik over deres pensionsordninger i danske pensions- og forsikringsselskaber gennem Pensionsinfo, der er blevet fremhævet som et godt eksempel for deling af finansielle data af Kommissionens ekspertgruppe i forberedelsen af forslaget. Pensionsinfo er i dag et frivilligt initiativ, som pensionsselskaberne kan vælge at tilslutte sig.

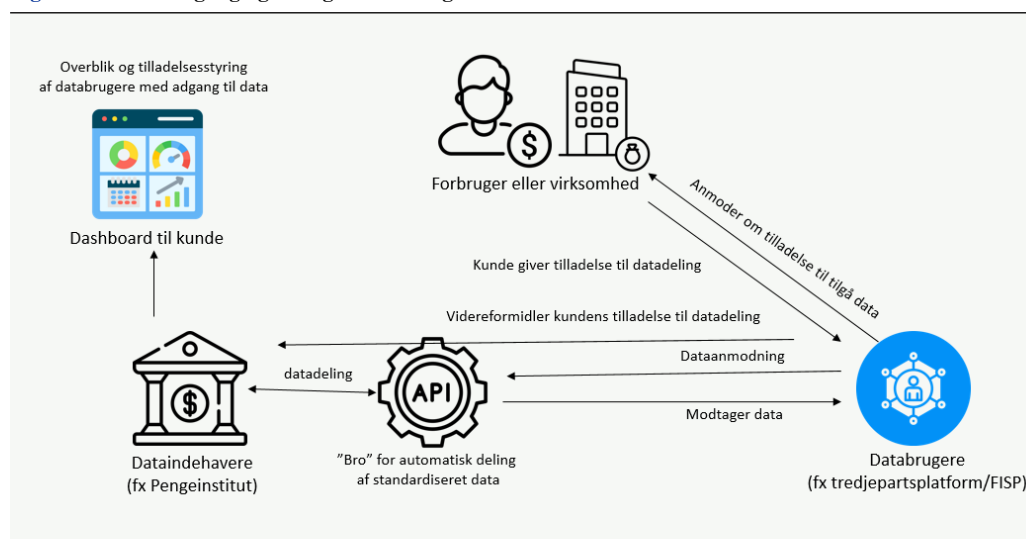

Forslaget pålægger FISP'er særskilte krav om tilladelse og tilsyn. Virksomheder, der som FISP vil hente og bruge kunders data, skal ansøge om tilladelse hos den nationale kompetente myndighed, som er ansvarlig for at føre tilsyn.

3.3 Dataadgang

Forslaget indebærer, at de finansielle virksomheder, fx banker, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber, som ligger inde med kundens data (de såkaldte "dataindehavere") skal stille kundedata til rådighed for kunder og databrugere (andre finansielle virksomheder, FISP'er) efter kundens anmodning, *jf. figur 2*.

Figur 2 Dataadgang og deling med forslaget

Anm.:
Kilde: Egen tilvirkning.

Dataindehaverne skal gøre deres data tilgængelig gennem en såkaldt adgangsinterface (Application Programming Interfaces - API), som er software, der muliggør, at databrugere automatisk kan hente data fra dataindehaverne efter kundens samtykke. En API er en slags "stikkontakt" mellem to forskellige systemer, som gør det muligt for systemerne at udveksle oplysninger struktureret ud fra et sæt af regler mv.

Kundedata kan hentes af virksomheder med tilladelse som FISP, og kundens data må udelukkende bruges til de formål, som kunden har givet tilladelse til.

3.4 Ansvarlig brug af data og dashboards med tilladelsesstyring

Kunderne skal have overblik og styre, hvem der har adgang til deres data og til hvilket formål, det anvendes til, herunder have mulighed for at bekræfte eller trække samtykker tilbage. Dette skal kunne styres i et såkaldt dashboard, som dataindehaverne skal stille til rådighed for kunden. Dashboardet kan fx stilles til rådighed i kundens netbank, således at kunden får et overblik over, hvem vedkommende har givet adgang til sine data.

Økonomiministeriet

3.5 Finansielle datadelingsordninger

Kommissionen foreslår, at rammerne for deling af finansielle data skal udarbejdes inden for såkaldte finansielle datadelingsordninger. I disse ordninger skal markedsaktørerne (dataindehavere og databrugere) udarbejde en rammeaftale, der fastsætter vilkår og betingelser for forholdet mellem dataindehavere (finansielle virksomheder) og databrugere (FISP'er), herunder hvilke fælles standarder for kundedata og tekniske grænseflader, der skal anvendes. Datadelingsordningerne skal drives i samarbejde mellem markedsaktørerne. Rammeaftalerne skal omfatte markedsaktørerne, som repræsenterer en betydelig del af markedet for det pågældende finansielle produkt eller tjeneste, der udveksles data om. Dataindehavere og databrugere kan generelt blive medlemmer af flere aftaler. For at sikre, at datadelingsprogrammerne fungerer og opererer efter hensigten, har Kommissionen foreslået en række kriterier, som ordningerne som minimum skal indeholde.

Dataindehaverne, fx en bank eller et forsikringsselskab, må ikke opkræve betaling fra deres kunder for at stille API'erne til rådighed. Dataindehavere kan dog kræve betaling fra databrugere (f.eks. en FISP) for at stille kundedata til rådighed for denne. Som en del af de finansielle datadelingsordninger får de finansielle virksomheder, som skal åbne for adgangen til data via de udviklede API'er, således mulighed for at tage en passende betaling og dermed få dækket en del af deres omkostning. Formålet er at skabe incitament til, at dataindehaverne udvikler gode API'er og brugergrænseflader med henblik på, at databrugere nemt kan tilkoble sig på API'en og tilgå kundens data. Samtidig skal betalingen bidrage til en rimelig fordeling af de forbundne omkostninger mellem dataindehavere og databrugere.

Hver datadelingsordning bliver underlagt tilsyn af de nationale kompetente myndigheder i de tre EU-lande, hvor de tre største dataindehavere i ordningen er etableret.

3.6 Nationale kompetente myndigheder og ramme for tilsyn

EU-lande skal udpege en national kompetent myndighed som ansvarlig for at håndhæve og føre tilsyn med aktører omfattet af forslaget. Landene skal sikre, at den nationale kompetente myndighed har de nødvendige ressourcer, særligt i form af dedikeret personale, til at kunne opfylde deres forpligtelser.

De nationale kompetente myndigheder skal efter forslaget kunne pålægge juridiske eller fysiske personer tvangsbøder for en igangværende manglende overholdelse af enhver afgørelse, kendelse, foreløbig foranstaltning, anmodning, forpligtelse eller anden administrativ foranstaltning, der er vedtaget i overensstemmelse med FIDA.

I Danmark vil det være Finanstilsynet, der skal føre tilsyn med de finansielle institutters overholdelse af forslaget. Derudover skal der udpeges en kompetent

Økonomiministeriet

myndighed ift. tilladelser og tilsyn med FISP'er og datadelingsordninger. Danmark vil som en del af implementeringen skulle tage stilling, hvilket national myndighed der i så fald vil skulle føre tilsyn med dette.

3.7 Grænseoverskridende adgang til data

Udbydere af finansoplysningstjenester (FISP) skal efter anmodning fra kunden have adgang til relevant data om kunden, som enhver dataindehaver etableret i EU ligger inde med, uanset hvor kunde og dataindehaver er hjemmehørende.

Første gang en FISP ønsker adgang til data vedr. en kunde, som befinder sig i et andet EU-land, end det EU-land FISP'en er hjemmehørende, skal den meddele dette til den nationale kompetente myndighed i sit eget hjemland, som videregiver oplysningerne til den nationale kompetente myndighed i kundens land. Dette svarer til eksisterende praksis på det finansielle område.

Virksomheder fra tredjelande, der som FISP vil hente og bruge kunders data i EU, skal være juridisk repræsenteret af en fysisk eller juridisk person hjemmehørende i et EU-land. Virksomheden skal anmode om tilladelse hos den nationale kompetente myndighed i det EU-land, hvor den juridiske repræsentant er hjemmehørende. Formålet er, at virksomheder fra tredjelande, fx USA, som ikke har en egentlig virksomhed i EU, kan få adgang til data omfattet af forslaget via en repræsentant.

3.9 Anvendelsesdato

Forordningen finder anvendelse 24 måneder efter dens ikrafttræden, bortset fra de dele af forslaget, som fastsætter kriterierne for finansielle datadelingsordninger og finansoplysningstjenester. Disse vil være gældende 18 måneder efter ikrafttræden.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er medlovgiver på forslaget. Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning til Kommissionens forslag.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at dataøkonomien er en integreret del af det indre marked. Der er behov for fælleseuropæiske regler for at sikre lige konkurrencevilkår på tværs af EU, da dataindehavere generelt er finansielle institutter underlagt regler og tilsyn, der i vid udstrækning er fastlagt i direkte anvendelige forordninger på EU-niveau. Yderligere bør reglerne ifølge Kommissionen indføres på EU-niveau pga. det høje integrationsniveau i den finansielle sektor.

Kommissionen anfører, at udfordringerne på dette område er fælles for alle EU-lande. Udfordringerne kan ifølge Kommissionen ikke løses af EU-lande alene, da dataindehavere og potentielle databrugere i den finansielle sektor ofte opererer på tværs af EU-lande. Derfor kan en kunde have data hos flere

Økonomiministeriet

dataindehavere i forskellige EU-lande. For at forbedre tilliden og tillade den integrerede brug af disse data, skal alle disse finansielle institutioner være underlagt samme retlige ramme og samme tekniske standarder.

Regeringen vurderer, at det er væsentligt at sikre lige konkurrencevilkår og et højt niveau af forbrugerbeskyttelse på tværs af EU, når det kommer til anvendelse af kundernes finansielle data, og at dette ikke i tilstrækkelig grad kan sikres på nationalt niveau alene, da dataindehavere og potentielle databrugere i den finansielle sektor ofte opererer på tværs af EU-lande. Regeringen vurderer på den baggrund, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget er som forordning direkte gældende i dansk ret. Forslaget har derfor ikke lovgivningsmæssige konsekvenser i Danmark, idet området for deling af finansielle data i dag ikke er reguleret, og der findes derfor ingen gældende dansk ret på forordningens anvendelsesområde.

Lov om betalinger indeholder dog begrænsninger for, hvad betalingsdata (der i et vist omfang minder om data omfattet af forslaget) kan anvendes til. Betalingsoplysninger må fx ikke behandles til at fastsætte individuelle priser eller vilkår for samme vare eller tjeneste til forskellige brugere. Forslaget indeholder ikke lignende begrænsning for data omfattet af forordningen, idet forslaget dog undtager visse typer af data for at kunne blive delt.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget kan have statsfinansielle konsekvenser, herunder administrative konsekvenser. Det bemærkes, at

Den nationale kompetente myndighed vil skulle behandle ansøgninger fra virksomheder, som ønsker en tilladelse som FISP, samt føre tilsyn med FISP'er og datadelingsordningerne, samt at de finansielle virksomheder udvikler API'er i overensstemmelse med forordningen.

Der vil skulle udpeges en kompetent myndighed i Danmark som et led i implementeringen. Afhængig af, hvilken myndighed der udpeges, kan det få statsfinansielle konsekvenser.

I Danmark er Finanstilsynet kompetent myndighed vedr. tilsyn med finansielle virksomheders overholdelse af den finansielle lovgivning. Finanstilsynet skal føre tilsyn med de finansielle institutters overholdelse af forordningen, hvilket skønnes at medføre merudgifter. Det skønnes med væsentlig usikkerhed, at FIDA vil medføre statsfinansielle merudgifter på 3-6 mio. kr. årligt svarende til 6-12 årsværk i Finanstilsynet. Ressourcetrækket afhænger af den nærmere organisering tilsynsopgaven. Det bemærkes, at Finanstilsynets tilsyn er afgiftsfinansieret af de finansielle virksomheder underlagt tilsyn.

Økonomiministeriet

Det bemærkes, at det følger af Budgetvejledningen, at udgifter som følge af EU-retsakter, der medfører statslige merudgifter, afholdes inden for eksisterende bevillinger.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes ifølge Kommissionen at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet øget deling af data kan føre til en mere åben og transparent finansiel sektor. Deling af data vil bl.a. kunne bidrage til øget transparens og gøre forskellige udbyderes produkter og vilkår mere gennemskuelige for forbrugerne, idet der skabes en grobund for at databrugere kan udnytte data til at sammenligne udbydernes produkter, vilkår og priser. Forslaget kan således skabe grobund for øget innovation og konkurrence imellem de forskellige virksomheder på det finansielle marked. Forslaget forventes således at medføre udvikling af nye og forbedrede finansielle produkter og tjenester, som vil være gavn til forbrugerne.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes at medføre væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser for primært dataindehavere men også for databrugere.

Med udgangspunkt i Kommissionens omkostningsestimater skønnes det med meget væsentlig usikkerhed, at FIDA medfører i alt ca. 560-1.120 mio. kr. i implementerings-/omstillingsomkostninger for dansk erhvervsliv. Erhvervsministeriet vurderer dog, at dette tal potentielt kan være markant højere. Kommissionens vurdering er således bl.a. i deres nuværende udkast baseret på, at omfattede virksomheder i høj grad kan genbruge eksisterende IT-infrastruktur. Hvis ikke der er mulighed for genbrug, hvilket sektoren har indikeret, vil implementeringsomkostningerne kunne øges op mod 5,6 mia. kr. i henhold til Kommissionens estimater.

Omkostningerne dækker over, at der for det første er både væsentlige omstillingsomkostninger og løbende omkostninger for virksomheder defineret som dataindehavere til at udvikle og drive de API'er, der muliggør datadelingen. Det omfatter udgifter til at udvikle it-løsningerne og løbende omkostninger til at vedligeholde samt sikre et højt niveau af IT-sikkerhed mv. Forslaget giver dataindehaverne mulighed for i nogen udstrækning at få dækket disse omkostninger fra databrugere. Dette er dog forudsat, at der er tilstrækkeligt mange databrugere, som henter data fra dataindehaverens kunder. Der er derfor en risiko for, at en række virksomheder ikke får dækket deres udgifter. Derudover vil udgifterne til udvikling for dataindehaverne skulle afholdes væsentligt før datadelingsordningerne kan anvendes, hvorefter det potentielt vil være muligt at opnå kompensation fra databrugere. Således vil udviklingsomkostninger kunne medføre likviditetsomkostninger for virksomhederne.

Økonomiministeriet

For det andet er der omkostninger for alle markedsaktører (dataindehavere og databrugere) ved at oprette datadelingsordningerne, som de enkelte medlemmer af ordningen skal etablere og styre.

For det tredje er der både omstillingsomkostninger og løbende omkostninger forbundet med, at dataindehavere skal tilbyde dashboards til kunderne, som skal udvikles og vedligeholdes.

For det fjerde er der omkostninger for virksomheder, der skal ansøge om tilladelse som FISP. Det omfatter både omkostninger til at foretage selve ansøgningen samt løbende omkostninger til indberetninger mv., som vil være nødvendige for at sikre et effektivt tilsyn. Afhængig af, hvilken dansk myndighed, som bliver kompetent myndighed for FISP'erne, vil virksomhederne muligvis skulle betale tilsynsafgift til tilsynsmyndigheden.

8. Høring

Forslaget har været i skriftlig høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor med frist for bemærkninger 18. august 2023. Der er modtaget høringssvar fra bl.a. Finans Danmark, Forsikring & Pension, Nationalbanken, Forbrugerrådet Tænk mv. Der henvises til grund- og nærhedsnotat om forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 5. oktober 2023 for en gennemgang af høringssvarerne.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forhandlingerne er stadig på et tidligt stadie, og EU-landene er fortsat ved at vurdere forslagets implikationer på teknisk niveau. EU-landene støtter umiddelbart generelt formålet med forslaget, om end nogle lande har stillet spørgsmål ved omfanget data, der skal stilles til rådighed. En række lande er dog positive over for et bredt omfang af data omfattet af forordningen, idet der synes at være generel enighed blandt EU-landene om at arbejde for større klarhed angående hvilke typer data, som er omfattet. Der synes generel enighed blandt EU-lande om, at man skal sikre højt niveau af beskyttelse af forbrugerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter etableringen af et rammeværk for obligatorisk datadeling for finanssektoren i EU og finder det vigtigt, at forslaget styrker udbuddet af nye og potentielt bedre innovative produkter og tjenester til forbrugerne i Danmark og i det europæiske marked, samt kan skabe øget konkurrence i den finansielle sektor til gavn for forbrugerne.

Regeringen ser positive elementer i Kommissionens forslag og dets formål, idet der også er elementer i forslaget, som man vil arbejde for ændres, så de i højere grad imødekommer regeringens prioriteter, herunder at byrder for de berørte virksomheder reduceres.

Regeringen finder det særligt vigtigt, at en åben og mere transparent finansiell sektor kommer forbrugere og virksomheder til gavn. Effektiv konkurrence på

Økonomiministeriet

de finansielle markeder kræver således, at forbrugerne nemt kan danne sig et overblik, fx over hvad de betaler og opnår af afkast, så de kan sammenligne deres omkostninger til finansielle produkter og services.

Forbrugerne vil med forslaget få bedre ejerskab over deres data, og ved at dele deres data med udvalgte finansoplysningstjenester vil de potentielt kunne få bedre digital rådgivning om passende produkter ift. deres præferencer og behov. Regeringen støtter, at forslaget har fokus på sikkerhed i håndteringen af forbrugernes data, og vil arbejde for, at der stilles tilstrækkeligt høje sikkerhedskrav for beskyttelse af forbrugere og håndtering af forbrugernes data.

Regeringen finder det positivt, at forslaget udelukkende omfatter data fra den finansielle sektor, og at der tages hensyn til særlige følsomme persondata, fx sundhedsoplysninger og konkurrencefølsomme data. Adgangen til et bredt udsnit af forbrugernes finansielle data skal være forenelig med forbrugerbeskyttelse, finansiel inklusion og ensartede priser for det samme produkt. Regeringen vil arbejde for en ændring af forslaget, hvor principperne for beskyttelse af betalingsdata, som vi i dag har i Danmark, også indarbejdes i forslaget.

Regeringen støtter forslaget om udvikling af fælles standarder for deling af data og oprettelse af tekniske grænseflader til brug for datadeling. Det er i den forbindelse vigtigt, at forslaget indeholder fælles standarder for dataudvekslingen mhp. at sikre en ensartet implementering på tværs af markeder, fx bank og pension, som samtidig tager højde for markedernes særlige karakteristika.

Regeringen støtter forslaget om, at virksomheder, som henter og anvender disse data, skal have tilladelse, og der skal føres tilsyn med virksomhedernes efterlevelse af reglerne. Det er med til at styrke forbrugerbeskyttelsen.

Regeringen vil arbejde for, at udbydere fra tredjelande kun kan få adgang til finansielle data om europæiske borgere og virksomheder, hvis det kan ske under betryggende vilkår, herunder at det i praksis er muligt at føre et effektivt tilsyn.

Regeringen vil arbejde for proportionale regler, hvor omkostningerne står mål med gevinsterne. Regeringen vil generelt have fokus på at minimere de erhvervsøkonomiske konsekvenser, fx ved mindre omfangsrig og obligatorisk datadeling, herunder undtagelse af omkostningstung og konkurrencefølsomt data, samt reduktion af omfattede virksomheder ved at undtage de mindste finansielle virksomheder og særlige grupper, som alene formidler finansielle produkter fra finansielle institutioner, og hvis kundedata allerede er omfattet af forslaget.

Regeringen støtter på linje med forslaget, at det er muligt for dataindehaver at opnå en rimelig kompensation for at stille data til rådighed for databrugeren. Erfaringerne fra betalingsområdet viser, at det kan øge incitamentet for dataindehaverne til at bygge effektive og tidssvarende løsninger, som i sidste

Økonomiministeriet

ende også er i forbrugerens interesse. Regeringen støtter i forlængelse heraf, at API'erne udvikles inden for datadelingsordninger, som skal sikre, at alle markedsaktører tilgodeses.

Regeringen vil arbejde for, at der fastsættes mere realistiske implementeringsfrister end med forslaget, dvs. en længere frist for anvendelse end 24 måneder ikrafttræden og 18 måneder for kriterier for finansielle datadelingsordninger og finansoplysningstjenester, herunder for at sikre en hensigtsmæssig implementering og at markedsaktørerne har tilstrækkelig tid til udvikle gode API'er. Erfaringerne fra betalingsområdet viser, at det er tidskrævende og kompliceret at etablere gode API'er.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.